

[H.P. Clausen]

I Udvalget for Forretningsordenen har vi tidligere overvejet behovet for ændringer i den lovtekniske bistand til Folketinget og til Tingets medlemmer, og i den forbindelse indhente vi i foråret og sommeren 1991 oplysninger om de ordninger, som en række andre europæiske lande har for en sådan bistand til parlamentet og til parlamentets medlemmer. På et møde i udvalget i efteråret 1991 havde vi en drøftelse af de oplysninger, vi havde fået, og jeg var dengang som nu åben over for en drøftelse af dette vanskelige problemkompleks.

Præsidiet har ikke følt, at det burde tage stilling på forhånd til forslaget om et lovvurderingsråd, og det gør jeg heller ikke her, men jeg vil med interesse høre på de synspunkter, som ordførerne tilkendegiver, så vi kan lade disse synspunkter indgå i udvalgsarbejdet. Hvis der bliver tilslutning til at henvise forslaget til Udvalget for Forretningsordenen, vil vi jo dér kunne vurdere partiernes synspunkter sammen med de oplysninger og henvendelser udefra, som udvalget måtte få i forbindelse med behandlingen af forslaget.

Justitsministeren (Engell):

Det er et vigtigt spørgsmål, som SF har sat til debat, og det fortjener efter min og regeringens opfattelse en grundig drøftelse her i folketingssalen og også en grundig udvalgsbehandling.

Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at Folketinget må sikres den bedst mulige juridiske vejledning ved vurderingen af de lovforslag, som kommer til behandling i Folketinget. Om denne vejledning som hidtil i første række skal gives af Justitsministeriets lovafdeling, eller om man fra Folketingets side også ønsker at kunne trække på et af regeringen uafhængigt organ, er naturligvis et spørgsmål, som må afgøres af Folketinget selv. Det er Folketingets afgørelse.

Når jeg alligevel som justitsminister gerne vil benytte lejligheden til at knytte nogle mere generelle bemærkninger til forslaget, skyldes det, at etableringen af et lovvurderingsråd under Folketinget rejser nogle spørgsmål, som jeg mener Folketinget bør drøfte og overveje meget nøje.

I dag forelægges jo så godt som alle regeringens egne lovforslag for Justitsministeriets lovafdeling til en lovteknisk gennemgang, og jeg

går ud fra som givet, at den praksis skal fortsætte, og at det, der nu er til drøftelse, alene er etableringen af et uvildigt organ under Folketinget, som efter behov kan udtale sig om påtænkte eller fremsatte lovforslag, det være sig regeringsforslag eller private lovforslag.

Der siges ikke i bemærkningerne til beslutningsforslaget noget om, hvilket omfang man forestiller sig, at lovvurderingsrådets arbejde skal have. Skal rådet kun behandle nogle få sager i hver folketingssamling, vil der næppe opstå de store praktiske problemer med at få forelagt udtalelserne inden for den tidsmæssige ramme, som Folketingets egen behandling af lovforslag sætter. Har man derimod forestillet sig, at alle eller så godt som alle lovforslag – og måske ikke mindst de lovforslag, som der er politisk uenighed om – skal forelægges, ja, så kan jeg ikke se andet, end at der må opstå ganske store problemer omkring den rent praktiske tilrettelæggelse af lovvurderingsrådets arbejde.

Hvis der henlægges mange sager til rådet, vil der også være en risiko for, at det reelle arbejde og den reelle indflydelse flyttes fra rådet og dets medlemmer til det sekretariat, der i givet fald må knyttes til rådet, og dermed, kan man jo sige, går noget af ideen med etableringen af et lovvurderingsråd tabt.

Skal rådet udtale sig om alle eller så godt som alle lovforslag, vil der også, og det gælder ikke mindst, når vi når frem til slutningen af folketingssamlingen, blive spørgsmål om at udskyde færdigbehandlingen af forskellige forslag til næste folketingssamling. Selv om der ikke gennemføres en regel om udsættelse af folketingsbehandlingen, mener jeg nok, at man må være opmærksom på, at den politiske debat og pressens og offentlighedens opfattelse af et sådant råds stilling kan føre til en praksis, hvorefter Folketinget i ikke så få tilfælde føler at måtte udsætte den videre behandling af forslag i Folketinget, indtil lovvurderingsrådets udtalelse foreligger.

Det er derfor et spørgsmål, om et lovvurderingsråd af den karakter, som SF foreslår, ikke i realiteten vil kunne komme til at fungere udelukkende på mindretallets præmisser. Hvis svaret på det spørgsmål efter en nærmere drøftelse bliver bekræftende, må det efter min opfattelse overvejes grundigt, om man bør indføre en sådan form for mindretalsbeskyttelse ved